

[Finansministeren.]

nævnte, nemlig at man kunne give også enkemænd efter kvindelige tjenestemænd en pensionsret, er naturligvis noget, man kunne overveje. Jeg skal i og for sig ikke udtale mig imod den, men jeg vil dog henstille, om man ikke kan gemme spørgsmålet til et tidspunkt, der af økonomiske grunde er mere belejligt end det nuværende.

Det ærede medlem rejste dernæst et konkret spørgsmål, nemlig hvordan det går i det tilfælde, at der er to eller flere pensionsberettigede efter en mand, altså en hustru og en eller to tidligere hustruer, og en af disse dør, inden manden er død. Jeg kan bekræfte det ærede medlems opfattelse, at i så fald vil de overlevende arve den pensionsret, som den afdøde havde. Hvis der altså f. eks. er en mand, som er gift anden gang, og hans tidligere hustru, hans fraskilte hustru, har en pensionsret, medens hans nuværende hustru naturligvis også har en pensionsret — de har efter lovens delingsregel hver en sådan —, og så en af disse to dør, inden manden er død, vil derpå den efterlevende, hvadenten det er hans sidste hustru eller den første, få hele pensionsretten efter ham, så at det altså kommer den ene hustru tilgode, at den anden er død. Det er modsat, hvis en mand er død og der efter ham er en pensionsret, som er delt mellem to, den, som var hans hustru, da han døde, og altså er hans enke, og en tidligere hustru, som var skilt fra ham, men som i henhold til denne lov har en andel i pensionsretten efter ham. De får nu begge to en enkepension. Hvis de nu har den et stykke tid og så en af dem dør, da bortfalder den pensionsret, som den pågældende har haft, og det kommer ikke den anden tilgode; men det er jo ud fra det sædvanlige princip, at når der er en pensionist, så bortfalder selvfølgelig pensionsretten i det øjeblik, vedkommende dør. Det er jo ikke almindeligt, at en pensionsret arves af andre. Der er altså denne forskel, eftersom manden er død eller ikke i det øjeblik, da den pågældende hustru afgår ved døden.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til endelig gennemførelse i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1575).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Med hensyn til behandlingen af de to forslag til rigsdagsbeslutninger angående Grønlands forsvar og udnævnelsen af en øverstkommanderende for forsvarsstyrker i Atlantområdet, hvilke forslag for øjeblikket er til behandling i folketinget, påhviler det mig at stille forslag om behandlingsmåden her i tinget. Mit forslag vil gå ud på, at de to forslag til rigsdagsbeslutning underkastes 2 behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse.

Jeg sætter dette forslag på dagsordenen for tingets næste møde, som afholdes i dag kl. 15²⁰ med følgende dagsorden:

1) *Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af den i København den 27. april 1951 undertegnede overenskomst i henhold til Den nordatlantiske Traktat mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland

og

forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til udnævnelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en øverstkommanderende for forsvarsstyrker i Atlantområdet m. v.

2) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

3) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om saltvandsfiskeri.